

זמני כניסה ויציאת השבת
לפי אופק נתיבות:

הדלקת נרות: 18:27*

צאת השבת: 19:30

רבינו תם: 20:07

שבת שלום ועבורך !!!

* 30 דק' קודם השקיעה

מלכות נשים צדיקות

גיליון 125

פרשת כי תצא תשפ"ב | יש לשמור על קדושת הגיליון!

פנינה לנשמה

לדון לבף זכות את הסביבה

עדות בנותיה של הרבנית שמרלר ע"ה, אשת חבר לראש ישיבת צאנז:

אמא, הייתה בעלת עין טובה במיוחד. היא הייתה עומדת ומביטה בקורת רוח בבנות בית הספר בקריית צאנז, מתפעלת מחינוכן הטוב ומצניעותן. קרה שהיינו מבכות באוזניה את מצב הדור, מתלוננות על אופנות מסוימות שפשטו.

אמא פשוט לא הסכימה לקבל זאת, 'תראי את השרוולים, את אורך החצאית, תראי! איזו נחת רוח לריבונו של עולם בנות כאלו!' הייתה אומרת וסותמת את הטענות.

(אמא של מלכות מתוך מרווה לצמא פסח)

פינת ההלכה

החצאית והשמלה

שוק האישה חייב בכיסוי, ולכן חובה להיזהר שהחצאית או השמלה תכסה את כל מקום השוק בכל מצב ותנועה, בין בהליכה ובין בישיבה וכדומה.

ישנן נשים החושבות שאם אין בדעתן לנסוע היום ברכב, או לעלות לאוטובוס וכדומה, מותר להן ללכת בחצאית צרה או קצרה יותר המספיקה למצבים ולפעולות שאותם הן חושבות לעשות ביום זה. והדבר טעות, כי מלבד שהאשה צריכה להקפיד על צניעותה בכל זמן, בנוסף לכך, מציאות החיים אינה מתוכננת, ומצוי שבסוף תיאלץ לעשות פעולות אלו ותכשיל את הרבים בהבלטת גופה או גילוי, ולכן עפ"י ההלכה חייבת האישה ללבוש בקביעות חצאית באורך וברוחב שיענו על דרישות הצניעות בכל המצבים המזדמנים ברשות הרבים.

שאלה: מהו מקום השוק החייב בכיסוי, וכיצד צריך לכסותו ע"פ ההלכה?

תשובה: דעת רבים מהפוסקים שמקום השוק הינו החלק שתחת הברך עד הקרסול, ולכן צריך להקפיד שאורך החצאית או השמלה יגיע עד הקרסול, ואין להסתפק בכיסוי ע"י גרביים מפני שאינם מסווים את צורת השוק. ומ"מ יש לידע שגם לדעת המקילים צריך להקפיד שהחצאית או השמלה תכסה לכל הפחות יותר מחצי האורך שבין הברך לקרסול באופן שכל החלק התפוח שברגל יכוסה ע"י החצאית, והחלק הקטן שנשאר עד הקרסול יכוסה ע"י גרביים.

סיפור לשבת

קוה אל'ה'

שביבי אור

אור הצדיק

כאשר אשה יודעת שהיא כלי להשראת השכינה, שהיא הכלי דרכו מגיעים לעולם גדולי ישראל - היא מבינה היטב שכלי כזה לא מראים לאף אחד! זהו יהלום מזהיר, ואף אחד לא מוכן אפילו לרמוז שהוא קיים! (תפארת שמשון)

סיפור לשבת

כל בני המשפחה, על שאינם ממלאים אחר בקשתו הצנועה כל כך. גרביים. כתום השבעה, ישבו בני המנוח מכונסים יחד בחדר העבודה של האב, כדי לפתוח את המעטפה ובה הצוואה השנייה.

מחוץ לבית נקהלו סקרנים רבים. ארגונים שונים דאגו להזכיר את קיומם בדרכים שונות, למקרה שבצוואתו מצווה הנפטר להוריש את כל הונו למוסד אחד ויחיד, איזה שיבחרו בניו, וטלפונים רבים זרמו מאת אנשים שביקשו להציע עזרה.

שוב נשלף כתב היד המוכר מתוך המעטפה.

היתה זו צוואה רגילה, עמוסה במסמכים והוראות פרטניות המבהירות מי יירש אילו נכסים, מהם התנאים לכך וכיצד יפעל. מעל צרור הדפים המסודר, נחו בשלווה שתי פתקיות אדמדמות.

על הפתקית הראשונה נכתב: בני היקרים לי עד מאד. אני יודע שלא מילאתם את בקשתי להיקבר עם גרביים. אל תצטערו, אני בטוח שרציתם למלא את בקשתי, אך הסבירו לכם שהיא לא מציאותית.

אוהב.

אבא.

על הפתקית השנייה נכתב:

בני היקרים.

לאחר שנוכחתם לדעת כי עם תום חייו של האדם הוא אינו יכול להחליט אפילו על לבישת גרביים, אקווה כי תפיקו את הלקח ותנצלו לטובה את הנכסים הרבים שאני מוריש לכם, לעשיית מצוות ומעשים טובים, כי מאומה מכל הנכסים לא תקחו אתכם מכאן.

אוהב.

אבא.

מאז ששמעתי מעשה זה, ניסיתי לברר אם היה אם לאו, אך הדבר לא עלה בידי. ברם, לאחר שמהרהרים בו, אי אפשר לומר כי אינו נכון.

(גל' מאורות הדף היומי)

להשליט את השכל על הרגש ולהפעיל את המערכות עבור מעסיקיו.

גרביים. השמועה החדשה נישאה כרוח על גבי השמועה על פטירתו שהפכה לנושנה. גרביים. באותן שעות לא היה זה נדיר להיתקל באנשים שבמהלך הליכתם הטרודה עצרו בפתע, הרימו את שולי מכנסיהם, התבוננו בגרביהם והמשיכו לצעוד לעבר הלווייה.

אוה, היתה זו שעתם הטובה של אלו שיודעים הכל לפני כולם.

-הוא פדנט.

-הוא מתכוון לתחיית המתים.

-הוא איסטיני.

-הוא רוצה להראות שגם לחפצים קטנים יש תפקיד.

-זו בדותא.

-תמיד חשבתי שהוא מל"ו. - עוד מעט יספרו שביקש גם עניבה. - הוא גרב אותן ביום השחרור ממחנה הריכוז. - מי יודע איזו הפתעה טמונה בצוואה השנייה.

במשך שעות ארוכות נערכו התייעצויות קדחתניות, מה לעשות וכיצד לנהוג. בני המשפחה היו אובדי עצות. מבוכתם גברה לאחר שהם גילו על השולחן הקטן ליד מיטתו, זוג גרביים מקופל בקפידה.

הם פתחו את הגרביים במהירות, אולי הן אוצרות בתוכן את הסוד הגדול. שני בנים הפכו במהירות את הגרביים לצידן הפנימי, ופתקית זוהרת נשרה: אכן, יקירי. אלה הגרביים.

לאחר התייעצות עם כל מי שצריך להתייעץ בדבר, הוחלט כי הנפטר הנכבד ייטמן באדמה, ככל יהודי. ללא גרביים.

רבנים נשאו דברי הספד נרגשים. בני משפחה נפרדו ברטט מראש המשפחה. הבן הבכור לא התאפק, ורמז בדבריו כי אביו היה צלול ופיקח עד הרגע האחרון, כדי להוציא מליבם של אי אלו שאמרו כי אינם רוצים לומר שאביו עשה את שעשה שלא בצלילות. בטרם סיים את דבריו, בכה נרגשות וביקש מן הנפטר סליחה ומחילה בשם

נשמתו האחרונה היתה בדעה צלולה. הוא הרעיף מבט חיבה אל בני משפחתו האהובים, חייך אל כל אחד מהם, ונפטר.

יום לפני כן הזדקף על מיטתו והושיט לבנו הבכור מעטפה עבה שעל גבה רשם בכתב ידו: וואה - לפתוח לפני הלווייה.

דקות ספורות לאחר הפטירה התפשטה השמועה כאש בשדה קוצים, חלפה על פני ערים, דילגה מעבר לים והגיעה לכל מקום. הנפטר הדגול היה ידוע באישיותו המיוחדת. אמונתו בכורא עולם היתה חסרת פשרות. המוטו שלו היה: אני לא מאמין בריבוננו של עולם כדי שיתן לי כסף. אני מאמין שהוא נתן לי את הכסף. לבניו נהג לומר, כי הונו העצום אינו אלא פיקדון בידיו, ולפיכך, אך טבעי הדבר כי הוא מפריש סכומי עתק לצדקה.

ביד רועדת פתח הבן את המעטפה נוכח עיניהם הבוכיות של בני המשפחה. המעטפה טמנה בחובה שתי מעטפות. אחת קטנה ורעותה גדולה. על המעטפה הגדולה נכתב בכתב ידו האהוב של אביהם: לפתוח בתום השבעה. על המעטפה הקטנה הוא כתב: לפתוח מיד!

מאן דהוא עזר לעשות סדר. את המעטפה הגדולה הטמין במגירת השולחן, ואת המעטפה הקטנה הוא פתח והחזיר לידיו הנרגשות של הבן. קצהו של פתק משרדי צהבהב בלט מתוך המעטפה, וכעבור רגע אחז הבן את הפתק באצבעותיו הרועדות וקרא בחרדה את המשפט הקצר ששורבט בכתב ידו הסגוני של אביו: אני רוצה להיקבר עם גרביים.

אנא. אבא.

עוזרו האישי של המנוח אשר נכח במעמד, הרהר בינו לבין עצמו, כיצד זה במשך ארבעים שנות שירותו הנאמן והמסור, לא עלה בידו להבחין בחיבתו הכמוסה לגרביים. הוא כבש אנחת כאב, ופנה לעשות את אשר ידע לעשות על הצד הטוב ביותר -

וכל אנשי לבב יחשבו העולם הזה כמו דירת עראי, ולא ישתמשו בו רק לעבודת הבורא יתברך,

ויכינו בו צדה לנפשם. (שערי תשובה)

קוה אל ה'

קשר ישיר לבורא עולם

איך יוצרים קשר עם הבורא יתברך? איך מצליחים להגיע לדרגה כזו ששום דבר אחר לא מפריע לי, אף אחד אינו יכול לפגוע בי, ואכפת לי אך ורק מרצון ה'??

נצייר לעצמנו אדם שעובד במשרד אצל מעביד נפלא. הבוס שלו מיטיב איתו בלי סוף ומתנהג איתו יפה כל כך! הוא משלם לו משכורת, ונותן אותה בחן, בחסד וברחמים. אבל המופלא מכל הוא, שהוא נותן את האפשרות לכל עובד, בכל יום, להכנס ולדבר איתו. לא צריכים לעבור עשר פקידות כדי להגיע אליו. כל דבר קטן או גדול שרוצים לבקש ממנו ולהביע כלפיו, יש אפשרות מידית לעשות זאת. הוא בוס גדול, יש לו מליאדים אלפי פקידים – אבל כל אחד מהם יכול, בכל רגע נתון, לדפוק בדלת, לפתוח אותה ולהכנס לדבר איתו.

מלבד כל זאת, הוא צדיק וצנוע, הוא רוצה לשמוע כל דבר, וקולט כל דבר. אי אפשר לרמות אותו. הוא מקבל כל בקשה בהבנה, ואף פעם לא רואה את המבקשים כטרדנים.

לנו יש בוס כזה. הוא נותן לנו מתנות כל היום, ועל כל מתנה הוא נותן אפשרות לדפוק בדלת, להכנס ולומר: 'בוס, תודה רבה!' זו הסיבה לכל הברכות – ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם בורא פרי העץ, פרי האדמה, שהכל נהיה בדברו... הוא לא צריך את הברכות שלנו – הוא נתן לנו אפשרות לקשר תמידי איתו. (אריה שאג – ימים נוראים)

שביבי אור

אלול – אהוב למעלה ונחמד למטה

באלול, כהכנה ליום הדין, תלה רבי שמחה זיסל מקלם מודעה על דלת הישיבה:

"חודש אלול – ראשי תיבות אהוב למעלה ונחמד למטה". אדם שהוא אהוב למטה – אוהבים אותו גם למעלה!

רבי שמחה זיסל הרבה לדבר בדרשותיו בחודש אלול על הצורך להתחזק בענין של סבר פנים יפות.

רבי חיים שמואלביץ זצ"ל היה ידוע, הן בגדולתו העצומה בתורה, והן בענותנותו המופלגת.

פעם אחת בר"ח אלול, הבחין רבי חיים בבחור חדש, שבא לישיבה עם מזוודה ביד.

ר"ח אלול, "דגים שבים רועדים..." ורבי חיים שקוע בהרהורי תשובה ונון באימת הדין. אך כל זה לא מפריע לו לתת דעתו על הבחור החדש, ולפנות אליו בלבביות גדולה: "ברוכים הבאים, במה אפשר לעזור לך?"

"אני רוצה להבחן", אומר הבחור, "איפה הרב שבוחן?"

הגאון רבי חיים שמואלביץ עונה לו בסבר פנים יפות: "אני אראה לך איפה הרב שבוחן". לקח אותו רבי חיים לבנין השני, סחב עברו את המזוודה לקומה השניה, ואמר לו: "פה נמצא הראש ישיבה שבוחן".

הבחור הביט בו נבוך. "אני אכנס עם המזוודה? מה יגיד הרב, שאני בטוח שאתקבל לפה? ! זה לא נעים. אבל מה אני אעשה עם המזוודה, אשאיר במסדרון? אם מישהו יקח את המזוודה, אני אשאר בלי כלום. מה אעשה?"

רבי חיים ראה את מצוקתו, ואמר: "אני אשמור לך על המזוודה".

הבחור נכנס להיבחן, ולאחר זמן מה יצא ופניו זורחות. "התקבלתי! עכשיו צריך לסדר לי חדר!"

אמר לו רבי חיים: "בבין הזמנים התחתן בחור אחד, שהיה ישן בקומה השלישית. מיטתו פנויה עכשיו, בוא ואראה לך היכן היא". עלה איתו רבי חיים לקומה השלישית הראה לו את החדר והדריך אותו איך מגיעים לבית המדרש.

"אה, רגע, שכחתי לשאול" נזכר הבחור. "מה התפקיד שלך פה?" ענה לו הגאון בענותנותו: "אני השמש פה". הודה לו הבחור על מסירותו המיוחדת.

לאחר ההתארגנות ירד הבחור אל בית המדרש. הוא ראה את הגאון עומד בכותל המזרח, וסביבו בחורים ששואלים אותו בלימוד. והוא משיב להם. הבחור משפשף את עיניו בתמהון. פעם ראשונה אני רואה שמש שהוא כזה תלמיד חכם.

לא היה יכול להתאפק והעיר לאחד הבחורים: "איזה שמש תלמיד חכם יש פה!"

"שמש?? זה ראש הישיבה שלנו!"

רעדה אחזה את הבחור "הוא סחב את המזוודה שלי וגם שמר עליה בוא האיר לי פנים כ"כ, ראש הישיבה הגדול!"

על אף יראת החטא הגדולה ואימת הדין של "אלול" – היה ליבו הקדוש של הגאון פנוי לזולת, להיטיב עימו בחביבות גדולה ובמאור פנים. (דורש טוב אלול – רבי מאיר צימרוט שליט"א)

"עין חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר"

לתרומות להפצת העלון, הקדשות
והנצחות 052-7697432 או
במייל tzniutw@gmail.com

ברכה מיוחדת לתורמים היקרים שיזכו לרוב נחת, שמחה,
הצלחה, בריאות איתנה, פרנסה טובה, שלום אהבה אחווה
ורעות שפע ברכה להם ולבני משפחותיהם.

העלון מוקדש לעילוי נשמת
רחל רשל בת איזה ז"ל

אור הצדיק

י"ג אלול - הילולת הצדיק רבינו יוסף חיים "הבן איש חי" זצוק"ל זיע"א

אתורתו

כל שנה הקב"ה שולח לנו גשמי רצון וטללי ברכה לתת זרע על פני אדמה להחיותנו מטובו, גם זאת ועוד הוא יתברך ממציא לנו סיבות טובות להרוויח במשא ומתן, וגם עוד טובות גדולות אשר רבו מספר עושה עמנו בכל רגע, וכאשר אנחנו מודים בתפילת שמו"ע, מודים אנחנו לך.. ועל נסיך שבכל יום עמנו וכו'. אך האדם בעבור שהורגל שטובתו של הקב"ה, רואה כל יום יוצא לשוק ומרוויח, ורואה יורד הגשם לברכה והטל לרצון, ומקטנותו פתח עיניו כהסדר הזה. אינו מרגיש כ"כ בטובתו של הקב"ה, ואינו שם על ליבו ממי באה לו הטובה הזאת, וממי אוכל ושותה ומרוויח.

והגם שאנשי כנסת הגדולה זיע"א פתחו עיניהם בכל זה, ותיקנו לנו סדר הודאה ושבת בתפילה וברכת המזון להודות על הטובה. עם כל זה בעוונותינו הרבים האדם אומר כל זה בלי כוונה, כמצות אנשים מלומדה, ואינו שם על ליבו פירושן של דברים, מה אומר בברכת המזון ומה משבח. וכמעט שידמה בעיניו חס ושלום כאילו יש לנו אוצרות טל ומטר בשמים קנייננו, אשר בעת הצורך צריכים לירד. וכאילו הריוח שבא לנו הוא מכוחינו, ומחכמתנו אנחנו מרוממים אותו. וכן כל כיוצא בזה. ולכן בעוונותינו הרבים אין אנחנו מרגישים כ"כ בטובה לתת הודאה להשם יתברך על כל דבר ודבר, והכל הוא מחמת ההרגל שהורגלנו בזה.

ובאמת אין לך עוון פלילי כזה, שהאדם יהיה כפוי טוב, ולא יכיר בטובתו של מקום, וייחס כל הטובה לטבע. וזאת המחשבה... תתסיר יראת השם מעל פניו. כי היראה באה לאדם מרוה אמונתו בהשגחתו יתברך בכל דבר ודבר.

ובודאי אם האדם יתחזק במידה זו, לחשוב תמיד שכל טובה הבאה לו הכל בהשגחה פרטית מאתו יתברך ברוב חסדו. הנה זה טוב לאדם בעוה"ז ובעוה"ב, כי מזה יבוא להתחזק במידת הביטחון, וירוויח מזה שלא יבא ממנה להצטער ולהתעצב משום דבר בעולם, וגם ירוויח שבודאי כאשר ישתלם במידה זו ימצא תאות ליבו בכל דבר, וזה בעוה"ז. וגם שכרו בעוה"ב הוא גדול מאוד, כי שכר האמונה והביטחון אין כמוהו.

ואם האדם ירבה בשבחיו יתברך תמיד על כל דבר הבא לו, שנותן הודאה להקב"ה. הנה זה מבחן גדול שהוא חזק ואמין באמונה, ומודה שכל טובה וחיות שלו באה לו מאת ה' ולא בטבע, כי אם בהשגחה פרטית באמצעות הטבע, ובודאי שזה מעלה גדולה לאדם, וכאמור. ולכן אזהרה זו שמענו מה' יתברך בתורתו הקדושה "וזכרת א' ה' אלוקיך כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל", והיא מצוה אחת מעשר זכירות שצריך לזכור זה תמיד, כי דבר זה הוא שורש ועיקר גדול המועיל לאדם בעוה"ז ובעוה"ב.

(מים חיים - מוסר)

שבחי הצדיק

מציאת נעדרים

מספרים, כי פעם אחת קרה בכגדאד, שאחר שבחור ובחורה התארסו, גילה הבחור המאורס כי לארוסתו יש מחלה בעיניה ועל כן החליט לבטל את האירוסין. הדבר פגע קשה בבחורה, ובצר לה עזבה את ביתה ועקבותיה נעלמו. כל מאמצי ההורים והמשפחה למוצאה – עלו בתוהו. לאחר שהחיפושים אכן לט נתנו תוצאות תקווה, פנו ההורים אל הבן איש חי, וסיפרו לו על מקרה מצער זה, אולי מן השמים יגלו לו את הנסתרות.

כאשר שמע את הסיפור, שלח את משרתו ואמר לו: "לך אמור להם כי בתם חיה ובריאה ונוסף לכך בקרוב תהיה שמחה גדולה, וכעת היא נמצאת אצל דודתה ברחוב פלוני". וכך היה, ממש על פי רוח קודשו, והתברר כי דודתה הסתירה אותה בביתה עד שתירגע מפרידתה הקשה, וכן עוד, לא עבר זמן רב עד שהכיר הבחור בטעותו, וגעגועיו לנערה שהיתה בעלת מידות טובות – לא נתנו לו מנוח, ועל כן חזר בו מהחלטת הביטול והחליט לקחת את הנערה לאשה, ואכן היתה שמחה גדולה.

(קיצור שבחי הבן איש חי)

העלון מוקדש לעילוי נשמת

ר' חיים חתאתו בן ביה ז"ל
נלב"ע ג' סיון תשס"ח
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מזל בת סוליקה ז"ל
נלב"ע י"ח אלול תשע"ח
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

ר' עמרם בן פרחא ז"ל
נלב"ע י"ד שבט תשע"א
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

רחל בת תמו ז"ל
נלב"ע ד' טבת תשס"ו
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

ר' דוד בן רחל ז"ל
נלב"ע ט"ז אלול תשנ"מ
ת.נ.צ.ב.ה